

KRIG OG FORSONING

Nasjonal Samling og historiens dom

Knut Engelskjøn aksepterer i innlegg 4.11 den offisielle norske historiefortellingen som blant annet har til hensikt å bekrefte dommen over Nasjonal Samling. Han har rett i at folkeretten slår fast at en okkupant skal respektere lovene i det okkuperte landet. Men de samme lovene slår fast at befolkningen har lydighetsplikt overfor okkupasjonsmakten, så lenge den ikke forlanger at noen skal tjene okkupasjonsmakten militært.

Det gjorde likevel Administrasjonsrådet, våpen- og ammunisjonsarbeidere og hundretusener andre nordmenn på tyske militæranlegg. Til tross for at både Administrasjonsrådet og senere regjeringer under Norges krig/okkupasjon måtte gi etter for en del tyske krav de var uenige i, fant de at deres innsats ga befolkningen bedre forhold enn et tysk militærdiktatur, slik det f.eks. var i Holland og Polen. Som befolkningens talsmenn overfor okkupasjonsmakten kunne de ikke protestere offentlig.

Mine «konspirasjonsteorier» om at det var Norges manglende nøytralitet og forsvarsvilje og evne som førte til at Norge tiltrakk seg begge siders krigsmakt, deles av svært mange innen- og utenlandske historikere. Den tyske «Weserübung» kom samtidig med den allierte «Wilfred» – mineutleggingen 8.4.1940 og slo «R4» – alliert

invasjon av Stavanger, Bergen og Narvik, på målstreken.

Inger Cecilie Stridsklev
Skien

KOMMUNEDRIFT

Arendalsmodellen med klare svakheter

I Arendals Tidende 4.08 kunne en lese følgende leder: «Evaluer Arendalsmodellen. Det verste med omorganiseringen er nok den makten som politikerne har gitt fra seg til administrasjonen. Og der samles all makt og myndighet i rådmannen.

Her kan ingen enhetsledere måtte stå fram og få kjeft og kritikk i bystyret, da tar rådmannen ordet – dette gjør han hver gang noen prøver seg – og forteller at alle øksehugg skal rettes mot ham».

Videre på lederplass omtales mulige svakheter og ulemper ved omorganiseringen for befolkningen, noe som egentlig, for svært mange, er gammelt nytt.

I Agderposten, den siste tiden, levner ikke Berit Bryn Jensen de styrende i kommunen mye ære for systemet og håndteringen av dette, tvert imot. Synspunktene er hurtig og ingen måte alene om.

For de fleste ansatte var første møte med omorganiseringen en beskjed om at de var fristilte og måtte søke nye stillinger. Arbeidsmarkedet ifølge lovverket, ikke beordre en ansatt til å ha en jobb, til å jobbe. Respekt for at de